

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010417
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2716010417.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného K. P. a spol., pre zločin sexuálneho násillia spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných K. P., X. T. a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 5. novembra 2018, č. k. 6T/200/2016-759, na verejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných K. P. a X. T..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa
o d s u d z u j ú

obžalovaný K. P., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalé bydlisko G. č. XXX podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno k), § 38 odsek 3, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky v skúšobnej dobe a súčasne sa mu ukladá podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v priebehu plynutia skúšobnej doby psychoterapii za účelom redukcie nevhodného sexuálneho konania.

Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj povinnosť dostavovať sa pravidelne počas skúšobnej doby jedenkrát za štyri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Trnave s miestnom výkonu na Okresnom súde Skalica.

Obžalovaný X. T., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalé bydlisko G. č. XXX podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno k), § 38 odsek 3, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky v skúšobnej dobe a súčasne sa mu ukladá podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v priebehu plynutia skúšobnej doby psychoterapii za účelom redukcie nevhodného sexuálneho konania.

Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj povinnosť dostavovať sa pravidelne počas skúšobnej doby jedenkrát za štyri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Trnave s miestnom výkonu na Okresnom súde Skalica.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Skalica z 5. novembra 2018, č. k. 6T/200/2016-759, boli obžalovaní K. P. a X. T., uznaní za vinných zo zločinu sexuálneho násillia spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorý spáchali na tom skutkovom základe, že

dňa 31.01.2016 v čase medzi 02:00 hod. do 04:00 hod. v G., P., v rodinnom dome č. XXX, po tom, čo maloletá W. X., nar. XX.XX.XXXX sa nadmerným požitím alkoholických nápojov dostala do stavu, v ktorom nebola schopná sa brániť, využijúc alkoholické opojenie maloletej W. X., nar. XX.XX.XXXX, ktoré si sama na oslave privodila, s ňou vykonali sexuálne praktiky tým spôsobom, že keď maloletá ležala bezvládne nahá na posteli, tak obžalovaný K. P. jej rozťahoval nohy, ohmatával ju na rôznych miestach holého tela, do vagíny jej strkal baterku, nosový sprej, kovovú tyč jednoručnej činky, tiež obžalovaný X. T. jej rozťahoval nohy, ohmatával ju na rôznych miestach holého tela, do vagíny jej strkal baterku, vyzliekol sa a učupil sa nad ňou a holým zadkom sa nad hlavou maloletej trel o jej tvár.

Okresný súd za to obžalovaných K. P. a X. T. odsúdil podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 odsek 3, § 36 písmeno j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ich oboch na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň im podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej W. X. (ďalej v texte len poškodená) škodu vo výške 4.782,12 eur a so zvýškom jej nároku na náhradu škody ju podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku ju odkázal na civilný proces.

Naproti tomu cit. rozsudkom obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W. podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava z 8. decembra 2016, č. k. Kv 19/16/2000 - 60, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 31.01.2016 v čase medzi 02:00 hod. do 04:00 hod. v G., P., v rodinnom dome č. XXX, patriacom rodičom obv. ml. C. K., využijúc alkoholické opojenie maloletej W. X., nar. XX.XX.XXXX, ktoré si sama na oslave privodila, ležala bezvládne nahá na posteli, obv. K. P. jej rozťahoval nohy, ohmatával ju na rôznych miestach tela, do vagíny jej začal strkať baterku, nosový sprej, kovovú tyč jednoručnej činky, tiež obv. X. T. túto maloletú na rôznych miestach tela rovnako ohmatával, následne sa vyzliekol, učupil sa nad ňu a holým zadkom sa nad hlavou maloletej trel o jej tvár, pričom maloletá W. X. sa v dôsledku vplyvu alkoholu, ktorý požívala v značnom množstve, nebola schopná brániť, obv. ml. C. K. si toto konanie oboch obvinených fotil mobilným telefónom a obv. J. U. si vyhotovil kamerový záznam mobilným telefónom a tiež fotografie, následne obv. ml. C. K. tieto fotografie obnaženého tela maloletej W. X. poslal v priebehu tohto dňa prostredníctvom súkromnej pošty sociálnej siete Facebook obv. Y. W., ktorý tieto fotografie aktov nahého tela maloletej W. X. zverejnil na sociálnej sieti Facebook uzavretej skupine piatich ľudí a obv. J. U. dňa 31.01.2016 takto vyhotovené fotografie maloletej W. X. a vyhotovené video s ňou dal zo svojho mobilného telefónu k nahliadnutiu najmenej trom osobám v obci G. v miestnom pohostinstve, ktoré po ich vzhliadnutí následne vymazal, pričom vyhotovené fotografie a video bolo spôsobilé vzhľadom na jeho obsah vyvolať sexuálne uspokojenie inej osoby, pretože skutok nie je trestným činom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd k odsudzujúcej výrokovej časti uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako bol uvedený v bode I. výroku o vine sa stal, spáchali ho obžalovaní K. P. a X. T. a že boli splnené všetky podmienky na vyvedenie trestnej zodpovednosti týchto obžalovaných, keď spoločným konaním zneužili bezbrannosť poškodenej k iným sexuálnym praktikám a čin spáchali na chránenej osobe - dieťati.

V konaní bolo preukázané, že poškodená sa nadmerným požitím alkoholických nápojov dostala sama (rozumej bez pričinenia obžalovaných) do stavu, v ktorom nebola schopná sa konaniu obžalovaných brániť. Nebola schopná prejaviť svoju vôľu vo vzťahu k sexuálnym praktikám, prípadne nebola schopná klásť obžalovaným odpor. Do tohto stavu (stavu bezbrannosti) sa poškodená dostala sama požitím nadmerného množstva alkoholu. Okolnosť, že poškodená sa opila sama, alkohol jej nikto nevnucoval, nebola medzi stranami sporná. Výpoveďami všetkých obžalovaných, ako aj svedkov prítomných v rodinnom dome W. W., G. J., L. X., K. U., Y. L., bolo preukázané, že poškodená už prišla do rodinného domu v podnapitom stave, kde v požívaní alkoholických nápojov pokračovala a aj sama si nalievala

alkohol, nikto jej alkohol nevnucoval. Tiež samotná poškodená uviedla, že sa prišla zabaviť a prišla si vypiť, pričom pila, aby zapadla do partie. V dome popíjala tvrdý alkohol. V prípravnom konaní uviedla, že bolo viac druhov alkoholu. Pila vodku a potom pila slivovicu. Tancovali a potom okolo polnoci odišli s kamarátkami domov. Potom, čo sa vrátila do domu naspäť už sama, vypila ešte pár skleničiek alkoholu, slivovicu, následne odišla hore s W. a J., kde sa bláznili, potom prišli dole, sadla si a opäť niečo ešte vypila, zmiešaný alkohol a potom jej K. P. povedal, že má ísť hore s ním na záchod a ďalej si už nič nepamätala. Poškodená síce na pojednávaní uviedla, že vypila asi len 2-3 poháriky, no v tejto časti okresný súd poškodenej neuveril, táto bola v rozpore s tým, čo sama uvádzala v prípravnom konaní, kde poukazovala na väčšie množstvo požitého alkoholu, ale i v rozpore s výpoveďami obžalovaných i svedkov prítomných v rodinnom dome. Poškodená sa len snažila vykresliť v lepšom svetle. Tiež matka poškodenej, ktorá pre ňu prišla po skončení akcie, sa vyjadrila, že jej poškodená pripadala, akoby jej dali niečo do pitia, oči mala zatvorené, vôbec nereagovala. V tejto časti výpoveď poškodenej a jej matky okresný súd vyhodnotil ako účelovú v snahe ukázať sa v lepšom svetle.

Na samotné sexuálne praktiky si poškodená nepamätala. Stav bezbrannosti mal okresný súd preukázaný na základe výpovedí spoluobžalovaných ml. C. K., J. U., Y. W., ale aj svedkov G. J., O. L., L. X., tiež na základe vyhotovených fotografií a videa. Ako vyplynulo z fotografií a tiež z nahrávky, poškodená nevládne ležala s pasívnym postojom bez akéhokoľvek prejavu, či mimiky alebo pohybu tela, bez akejkolvek reakcie, čo svedčí o stave jej bezvládnosti. Manipulácia v genitáliách bol pritom výrazne senzitívny podnet a v prípade, že by nemala nejakým spôsobom utlmené vedomie (pod vplyvom alkoholu), isto by sa klinicky inak správala, než to vyplýva z výpovedí spoluobžalovaných, svedkov, fotografií a videonahrávky. K spochybneniu povesti poškodenej okresný súd uviedol, že táto skutočnosť nemohla mať vplyv na trestnosť konania obžalovaných alebo vyvinenie sa obžalovaných spod trestného činu, pretože každá žena má právo slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote.

V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obidvaja obžalovaní manipulovali s pohlavnými orgánmi poškodenej, a to na základe výpovedí obžalovaných, spoluobžalovaných a svedkov, ale i na základe vyhotovených fotografií a videa. Obžalovaný K. P. uviedol, že poškodenú s T. obchytkávali, strkali jej veci do vagíny, baterku, sprej, tyčku od činky, T. sa nad ňu postavil, chytal ju za prsia a šúchal jej zadok o hlavu. Spoluobžalovaný ml. C. K. vypovedal, že P. jej pichal činku do vagíny. Spoluobžalovaný J. U. uviedol, že P. poškodenú obchytkával, strkal jej do vagíny baterku, časť tyčky, sprej do nosa, T. si stiahol nohavice a dal jej zadok na tvár. Spoluobžalovaný Y. W. tiež vypovedal, že P. poškodenej strkal do vagíny nosový sprej, T. si stiahol nohavice a dal jej holý zadok na tvár. Obžalovaní K. P. a X. T. sú tiež usvedčovaní výpoveďami svedkov a to W. W., ktorý vypovedal, že P. s T. si sadli na posteľ vedľa poškodenej, pričom P. začal chytať nejaké predmety a strkať ich poškodenej do vagíny, baterku, posilňovaciu činku, sprej do nosa. T. si stiahol gáť a čupol si nad jej hlavu, obdobne vypovedal tiež svedok L. X.. Tieto ich sexuálne aktivity sú tiež zaznamenané obrazovo, napr. na fotografiách na č.l.327-342. Tieto sexuálne aktivity, ktoré obžalovaní vykonávali na poškodenej a ktorými zasiahli do telesnej integrity poškodenej, bolo možné podľa názoru okresného súdu považovať za iné sexuálne praktiky.

V danom prípade bol naplnený aj kvalifikačný znak - chránená osoba (dieťa), keďže poškodená mala v čase spáchania skutku 16 rokov. Okresný súd bol toho názoru, že obžalovaní vedeli o tom, že poškodená nebola plnoletá. Obžalovaný K. P. pri výsluchu uviedol, že si myslí, že poškodená mala v daný večer 15 rokov. Poškodenú poznal z videnia, v minulosti už bola u nich na chate. Obžalovaný X. T. pri výsluchu uviedol, že síce nevedel koľko mala poškodená rokov, ale chodila na strednú školu. Poškodenú poznal z videnia, z diskoték.

Obžalovaní K. P. a X. T. sa k spáchaniu zločinu sexuálneho násillia priznali, dokonca urobili vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd neprijal, nakoľko nebolo učinené „perfektne“, keďže obžalovaní nesúhlasili s právnou kvalifikáciou skutku aj ako zločinu výroby detskej pornografie, čo bolo vyjadrené aj v odpovedi na otázku položenú podľa § 333 odsek 3 písmeno h) Trestného poriadku.

Skutková veta bola okresným súdom precizovaná oproti obžalobe, najmä vo vzťahu k obžalovanému X. T., kde bolo okrem iného len stroho uvedené, že obžalovaný X. T. mal tiež maloletú na rôznych miestach tela rovnako ohmatával. Okresný súd bol toho názoru, že aj u tohto obžalovaného bolo potrebné konkretizovať iné sexuálne praktiky, ktoré vykonával na poškodenej a to nielen použitím slovíčka „rovnako“. Navyiac v konaní bolo preukázané, že tento obžalovaný nielen poškodenú ohmatával na rôznych miestach holého tela, tejto tiež rozťahoval nohy a tiež jej strkal do vagíny baterku, čo bolo zrejmé z fotografií na č. l. 332 spisu. Ustálením skutkového stavu, resp. jeho precizovaním nedošlo k zmene totožnosti skutku, ktorého totožnosť zostala zachovaná.

Pri ukladaní trestu okresný súd konštatoval, že v konaní spolupáchateľov nevidel zásadný rozdiel, preto dospel k záveru, že k spáchaniu trestného činu prispeli rovnakou mierou. Pri posudzovaní poľahčujúcich

a priťažujúcich okolností okresný súd u obidvoch obžalovaných zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a síce, že viedli pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúce okolnosti u žiadneho z nich nezistil.

Okresný súd v odôvodnení ďalej uviedol, že obžalovaným K. P. i X. T. uložil trest odňatia slobody podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona (so sadzbou od 7 rokov do 15 rokov) na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Dolná hranica trestnej sadzby ostala nezmenená i napriek tomu, že okresný súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a následne aplikoval § 38 odsek 3 Trestného zákona. Znížila sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na 12 rokov a 4 mesiace. V zmysle § 34 odsek 6 Trestného zákona bolo vylúčené, aby za zločin s hornou hranicou presahujúcou päť rokov uložil iný trest ako trest odňatia slobody. Na výkon trestu odňatia slobody boli obžalovaní zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ neboli vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným K. P. a X. T. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej škodu vo výške 4 782,12 eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku ju odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Odôvodnil to tým, že si poškodená uplatnila náhradu škody vo výške 83 153,39 eur pozostávajúcu z cestovných náhrad vo výške 195,39 eur, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 22.958 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 60.000 eur. Okresný súd priznal poškodenej náhradu cestovných nákladov, ktoré jej vznikli v súvislosti s liečením, poradensko - psychologickým procesom a to v sume 190,12 eur, tak ako sú podrobne vyčíslené na č. l. 123 p.v., teda za štyri cesty - kontroly u psychiatricky MUDr. T., Senica, sumu 29,88 eur, za osem ciest - konzultácie v rámci poradensko - psychologického procesu na ÚPSVaR Senica sumu 63,20 eur, za dve cesty do Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou Bratislava sumu 97,04 eur.

Ďalej bola poškodenej titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej aj ako „SSU“) priznaná suma 4 592 eur aj keď poškodená žiadala priznať titulom sťaženia spoločenského uplatnenia až sumu 22.958 eur. Okresný súd tu poukázal na nedostatky lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. P. T. z 5. septembra 2016. Okresný súd považoval za nesporné, že u poškodenej v dôsledku spáchaného trestného činu nastali duševné poruchy (vymenované v lekárskom posudku) a to porucha prispôsobenia na situačnú záťaž (F 43.2), anam. akútna reakcia na stres, suicidálny pokus (F 43.0), rozvoj tikovej poruchy (F 95.1), susp. rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy (F 43.1), ktoré založili nárok na odškodnenie za SSU a teda tento nárok jej prislúchal. Avšak vzhľadom na nedostatky lekárskeho posudku vo zvyšnej časti, a to absenciu prognózy, vývoja zdravotného stavu do budúcnosti, absenciu zdôvodnenia priznaného maximálneho počtu 1300 bodov, okresný súd priznal poškodenej len minimálny počet 260 bodov. V tejto časti sa jedná o sporový proces (súperenie strán), kde dôkazné bremeno v danom prípade leží na poškodenej. V zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 18. mája 2016 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 bola výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 za jeden bod 17,66 eura, preto jej priznal titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 4.592 eur (17,66 eur x 260 bodov + zaokrúhlenie na celé euro smerom nahor § 5 ods. 2 zák.č.437/2004 Z. z.) a vo zvyšnej časti bola odkázaná na civilný proces.

Poškodená ďalej žiadala priznať titulom nemajetkovej ujmy sumu 60.000 eur, pričom však nesprávne odôvodnila svoj nárok na priznanie nemajetkovej ujmy, nakoľko ho oprela o tie isté (totožné) skutkové tvrdenia ako pri náhrade sťaženia spoločenského uplatnenia. Okresný súd nespochybnil, že poškodená mala nárok na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 444 Občianskeho zákonníka, tak aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko sú to dva samostatné nároky fyzickej osoby, ale nemožno ich duplicitne uplatňovať na základe rovnakých skutkových tvrdení, ktoré bolo potrebné dôsledne rozlišovať (bližšie viď aj Uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 426/2014). Z tohto dôvodu bolo podľa okresného súdu potrebné (ak to poškodená bude naďalej žiadať) aby precíznejšie, jednoznačnejšie zdôvodnila tieto svoje nároky, predložila ku svojim skutkovým tvrdeniam dôkazy (uvedené platí tak vo vzťahu k doposiaľ nepriznanej časti nároku titulom SSU ako aj k nemajetkovej ujme), čo by však presiahlo potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. Z týchto dôvodov okresný súd so zvyškom jej nároku poškodenú odkázal na civilný proces.

Oslobodzujúci výrok rozsudku okresný súd odôvodnil tým, že podľa prokurátorky na základe toho istého skutku uvedeného v obžalobe sa zároveň obžalovaní K. P. a X. T. dopustili zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a aj obžalovaní ml. C. K. a J. U. sa mali dopustiť zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno

b) Trestného zákona a obžalovaný Y. W. zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Samotný skutkový dej popísaný v obžalobe (teda fotenie mobilným telefónom, natáčanie, zverejnenie, resp. sprístupnenie iným osobám), nebolo medzi stranami sporné. Z hľadiska motívu (účelu vyhotovenia a použitia zobrazenia obnažených častí tela dieťaťa) nebolo v obžalobe uvedené vôbec nič. Avšak v samotnom skutku v obžalobe v jeho závere sa uvádzalo „pričom vyhotovené fotografie a video boli „spôsobilé“ vzhľadom na jeho obsah vyvolať sexuálne uspokojenie inej osoby.“ Teda bolo zrejmé, že podľa obžaloby už samotnou „spôsobilosťou“ zobrazení vyvolať sexuálne uspokojenie došlo k naplneniu skutkovej podstaty daného trestného činu, s čím sa okresný súd nestotožnil poukazujúc na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí SR číslo 3/2018.

Podľa okresného súdu nebolo preukázané, že by obžalovaní vyhotovovali, resp. rozširovali fotografie obnažených častí tela poškodenej za účelom sexuálneho uspokojenia inej osoby. Aj závery zo znaleckého posudku znalca MUDr. Ivana Andrého, PhD., MHA, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia sexuológie boli v prospech obžalovaných. Nebolo teda preukázané, že by obrazové záznamy a videozáznam zachytávajúce sexuálne praktiky na poškodenej, ako aj jej obnažené časti tela boli obžalovanými vyhotovované, rozširované či sprístupňované za účelom vyvolania sexuálneho uspokojenia inej osoby. Tým nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu uvedeného v obžalobe. K zmene ust. § 132 odsek 4 Trestného zákona (vypustením „inej osoby“) prišlo až 1. júla 2018, teda po spáchaní skutku.

Okresný súd preto obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W. podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože skutok nebol trestným činom. Okresný súd dodal, že oslobodzujúci výrok rozsudku aj vo vzťahu k obžalovaným K. P. a X. T. nemohol zaznieť, keďže za ten istý skutok boli odsúdení výrokom v bode I. tohto rozsudku. U týchto obžalovaných tak prišlo k vypusteniu tejto právnej kvalifikácie. Inak povedané, oslobodzuje sa pre skutok, nie pre právnu kvalifikáciu skutku.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si obžalovaný K. P. ponechal lehotu na podanie odvolania. Obžalovaný X. T. podal priamo do zápisnice odvolanie proti všetkým výrokom rozhodnutia, ako aj voči konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obžalovaní ml. C. K., J. U. a Y. W. sa vzdali práva na podanie odvolania.

Prokurátorka podala odvolanie proti bodu I. výroku k vypusteniu právnej kvalifikácie týkajúcej sa zločinu výroby detskej pornografie u obžalovaných K. P. a X. T. v ich neprospech a súčasne podala odvolanie proti oslobodzujúcemu výroku v bode II.

Obžalovaný X. T. odôvodnil odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu 8. januára 2019. Uviedol, že podľa neho nebolo preukázané, že by sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu v obžalobe. Namietal porušenie procesných predpisov zo strany okresného súdu, tiež nesprávne vyhodnotenie zákonnosti dôkazov a nevysporiadanie sa s rozporami v dôkazoch.

Poukázal na § 89 odsek 1 Trestného poriadku i na rozhodnutie R 92/2015 - uplatňovanie zásady „nikto nie je povinný obviňovať seba samého“, vyplývajúcej z článku 37 odsek 1 a článku 40 odsek 4 Listiny základných práv a slobôd a výslovne zakotvenej v článku 14 odsek 3 písmeno g) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Procesný postup, ktorým prišlo k zaisteniu dôkazov, na základe ktorých bola jeho vina vyslovená, získané z počítačových údajov vo forme grafických a video súborov, prevádzkových údajov a dát z mobilných telefónov obžalovaných K. P., J. U., Y. W. a ml. C. K., boli zaistené pre trestné stíhanie nezákonným spôsobom z dôvodu nesprávneho poučenia, nakoľko obsah poučenia neobsahovalo absolútne žiadnu časť o výslovnom poučení, že obžalovaný tak konať nemusí. Dôkaz získaný z takého postupu orgánov činných v trestnom konaní, kedy podozrivá osoba svojím aktívnym konaním prispieva k svojmu usvedčeniu z trestného činu, nemožno použiť v trestnom konaní. Dôkaz bol získaný nezákonne v dôsledku nesprávneho poučenia obžalovaných a nezákonne spisanej zápisnice o vydaní veci.

Ďalej namietal, že sa v žiadnom prípade nemôže stotožniť so závermi okresného súdu v odsudzujúcej výrokovej časti napadnutého rozsudku v tom smere, že spolu s obžalovaným K. P. ich konaním s poškodenou vykonal sexuálne praktiky, pretože vykonávaním sexuálnej praktiky páchatel jednoznačne smeruje k sexuálnemu uspokojeniu, čo jednoznačne vylúčilo vykonané dokazovanie, z ktorého bolo zrejmé, že takéto konanie z jeho strany nebolo absolútne motivované s akýmkoľvek cieľom sexuálneho uspokojenia. Poukázal na znalecký posudok znalkyne MUDr. Júlie Halmovej, v ktorom bolo uvedené, že v čase spáchania skutku trpel opitnosťou stredne ťažkého stupňa a jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť konania a schopnosť ovládania bola znížená v strednom pásme forenznej významnosti.

Tomuto dôkazu svedčia i ostatné vykonané dôkazy, či už výpovede ostatných obžalovaných, ktorí rovnako potvrdili jeho zjavnú opitosť, ako i jeho výpoveď či už v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom, kedy si na priebeh skutku práve z dôvodu spôsobenej opitosti absolútne nepamätal. Nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu. Namietal tiež uložený trest ako neprimerane prísny.

V konečnom návrhu preto žiadal odvolací súd, aby v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a), b), d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodí, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný.

V zákonom stanovenej lehote (podanie doručené okresnému súdu 8. novembra 2018) podal odvolanie čo do výroku o vine a treste aj obžalovaný K. P.. Odôvodnil ho písomným podaním doručeným okresnému súdu 21. januára 2019. Dôvodil tým, že poškodená sa k ich obvineniu v podstate nevyjadřila, keďže uviedla, že po 2 - 3 štamperlíkoch si vôbec nepamätala, čo sa v rodinnom dome odohralo. K ich odsúdeniu došlo len na základe výpovedi spoluobvinených a svedkov, prítomných v kritickej dobe v rodinnom dome a na základe fotografií a videa. Mali byť vykonané aj ďalšie dôkazy. Namietal, že poškodená klamala, keď tvrdila, že si na „nič nepamätá“, ako aj v tom, koľko alkoholu v kritický večer vypila. V tomto smere vychádzal zo skutočnosti, že poškodená alkoholické nápoje požívala často a rovnako často pod ich vplyvom mala pri každej príležitosti sexuálny styk s rôznymi partnermi. Túto skutočnosť napokon potvrdila aj väčšina vo veci vypočutých svedkov.

Poškodená podľa obžalovaného „stratu pamäti“ len predstierala. Ak by totiž k veci vypovedala a povedala by pravdu, potom by musela uviesť, že „sexuálne praktiky“ za ktoré bol odsúdený, s ním vykonávala dobrovoľne, tieto s ňou vykonával s jej súhlasom a bola pri nich pri vedomí, keďže pri nich vzdychala. Vzdychanie poškodenej nepriamo potvrdil aj svedok W. W., ktorý sa k tomu vyjadril že: „si nie je istý či poškodená vzdychala, alebo bola úplne mimo“. Nesúhlasil preto s konštatovaním okresného súdu, že zneužil v danej situácii jej „bezbrannosť“ a k sexuálnym praktikám s poškodenou došlo, keď táto nebola pri vedomí. Súd mal vo vzťahu k poškodenej vykonať dôkaz - pribratím znalca, ktorý pri zhodnotení všetkých známych skutočností - časté požívanie alkoholu u poškodenej, častý pohlavný styk poškodenej, sklony poškodenej ku konfabulácii, množstvo alkoholu, ktoré poškodená vypila v kritický večer - by vyhodnotil, či poškodená v danom čase bola pri vedomí, či „stratu pamäti“ len predstierala, alebo či pri vedomí skutočne nebola.

Ďalej namietal, že výpovede spoluobžalovaných boli spochybnené tým, že všetci boli v značnej miere pod vplyvom alkoholu. Znaleckému skúmaniu bol podrobený len obžalovaný X. T., u ktorého znalec konštatoval, že „v čase spáchania skutku sa jednalo u neho o opitosť jednoduchú klinicky stredne ťažkého stupňa“, preto bez pochybnosti možno uviesť, že ďalší spoluobvinení boli vzhľadom na množstvo požitého alkoholu na tom ešte „horšie“. Množstvo vypitého alkoholu malo vplyv na ich vnímanie a následné správne reprodukovanie priebehu skutku, ku ktorému v skutočnosti došlo. Ku skutku boli na polícii vypočutí v neskorých nočných hodinách. Takýto výsluch nebol v súlade s § 55 odsek 2 Trestného poriadku. Ako osoba zadržaná - podozrivá, bol k veci vypočutý 2. februára 2016 o 08.25 hod. a ako obvinený 2. februára 2016 o 23.15 hod. Konštatovanie okresného súdu na strane 20 napadnutého rozsudku, že „Fotografie tiež zachytávajú bezvládný stav poškodenej, jej bezbrannosť“ považoval za ničím nepodloženú subjektívnu domnienku súdu. Fotografie a video nezachytávajú skutočný priebeh skutku, ale len z tohto skutku vytrhnuté čiastkové okamžiky, ktoré rozhodne nepodávajú hodnoverný obraz o priebehu skutku.

Postup polície, ktorým prišlo k zaisteniu dôkazov, na základe ktorých bol okresným súdom uznaný vinným, nebol v súlade s Trestným poriadkom, keďže dôkazy svedčiace proti nemu, boli získané z dát z mobilných telefónov a videa obžalovaných K. P., J. U., Y. W. a ml. C. K., pričom veci zaistené pre trestné stíhanie boli získané nezákonným spôsobom z dôvodu nesprávneho poučenia, ktoré neobsahovalo žiadnu časť o výslovnom poučení, že obžalovaný tak konať nemusí. Dôkaz získaný takýmto postupom orgánov činných v trestnom konaní, kedy podozrivá osoba svojím aktívnym konaním prispieva k svojmu usvedčeniu z trestného činu, nemožno použiť v trestnom konaní. V tomto smere poukázal na rozhodnutie R 92/2015, ktoré podrobne upravuje uplatňovanie zásady „nikto nie je povinný obviňovať seba samého“. Táto zásada, vyplýva z článku 37 odsek 1 a článku 40 odsek 4 Listiny základných práv a slobôd a výslovne je zakotvená aj v článku 14 odsek 3 písmeno g) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach.

V ďalšej časti odvolania namietal, že okresný súd žiadnym spôsobom nezohľadnil aktívne správanie sa poškodenej na priebehu skutku. Bola to poškodená, ktorá sa po odchode z rodinného domu vrátila v nočných hodinách späť jednoznačne s cieľom mať sex, čo napríklad potvrdzuje aj svedok Y. L., ktorý na strane 13 napadnutého rozsudku uviedol: „Poškodená už bola v tom čase opitá, ale nie moc. Chodila, komunikovala, bavila sa. Niektorých z chalanov obťažovala, vešala sa na nich. Bolo to na nej vidieť, že

jej ide o sex. Každého sa snažila ťahať hore do izby. Aj na neho sa takto zavesila, ale utiekol, lebo s ňou nechcel nič mať. Vie akú povesť má. Minulý rok bol tiež toho svedkom, keď boli raz na takejto akcii, kde bola poškodená a robila to isté, že si vypila a potom každého ťahala sexovať.“ Ak by sa poškodená nevrátila a nechcela by sex, tak by rozhodne k žiadnemu skutku nedošlo.

Za procesné pochybenie okresného súdu obžalovaný považoval aj to, že tento vo výroku rozsudku vo vzťahu k jeho osobe nerozhodol o skutku, pre ktorý bol obžalovaný, ktorý bol v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo možné vyvodiť záver, že mal byť z tohto skutku oslobodený tak, ako obžalovaní C. K., J. U. a Y. W., avšak ak okresný súd o tom vo výroku rozsudku nerozhodol a to nielen vo vzťahu k nemu ale aj vo vzťahu k obžalovanému X. T., nepostupoval v súlade so zákonom. Na záver namietal uložený trest ako neprimerane prísny.

Vzhľadom k uvedenému v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmena a), b), c), a d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava doručila okresnému súdu písomné odôvodnenie odvolania 13. februára 2019. V odvolaní uviedla, že napadnutý rozsudok nepovažuje za správny a zákonný v bode I. čo do vypustenia právnej kvalifikácie u obžalovaných K. P. a X. T. vo vzťahu k obžalovanému zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona u každého jednotlivo a v bode II. vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W. za zločiny výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona u každého jednotlivo. Uviedla, že sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že konanie obžalovaných v bode I. nenaplnilo zákonné znaky skutkových podstát trestných činov tak, ako bolo uvedené v podanej obžalobe z 8. decembra 2016 a rovnako tak ani s tým, že konanie obžalovaných, uvedené v bode II. napadnutého rozsudku nenaplnilo zákonné znaky skutkových podstát obžalovaných trestných činov a že bolo beztrestné, keďže podľa okresného súdu skutok nebol trestným činom.

Zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 a rozširovania detskej pornografie podľa § 369 Trestného zákona sa dopustili podľa obžaloby všetci obžalovaní, a to každý jednotlivo. Všetci obžalovaní zneužili maloletú poškodenú na výrobu detskej pornografie, na vytvorenie fotiek a videa jej obnaženého tela v rôznych sexuálnych polohách. Konkrétne obžalovaný ml. C. K. fotil protiprávne konanie obžalovaných K. P. a X. T., ktorí sa na maloletej dopustili sexuálneho násillia, pričom následne fotky nahého tela poškodenej, majúci charakter detskej pornografie prostredníctvom sociálnej siete Facebook poslal obžalovanému Y. W.. Obžalovaný J. U. sa trestného činu dopustil, keď vyhotovil video a fotky z bujarej, neviazanej, nechutnej zábavy obžalovaných, ktorí až zvrhlým spôsobom sexuálne zneužili maloletú obeť v absolútnom bezbrannom stave, pod vplyvom alkoholu, pričom tieto vyhotovené fotky a video ukazoval na druhý deň v pohostinstve najmenej trom osobám (tieto skutočnosti boli dokázané viacerými svedeckými výpoveďami, ktorých obsah je veľmi podrobne zadokumentovaný vo vyhotovenom napadnutom rozsudku okresného súdu). Obžalovaný Y. W. fotky maloletej poškodenej zverejnil na sociálnej sieti Facebook uzavretej skupine najmenej piatim ľuďom, čo bolo tiež v konaní pred súdom svedeckými výpoveďami, nielen výpoveďami obžalovaných, bezpečne a spoľahlivo preukázané. Trestný čin výroby detskej pornografie podľa § 368 Trestného zákona bol dokonaný okamihom vyhotovenia detského pornografického diela, t. j. okamihom, keď obžalovaní zaznamenali nahé telo maloletej obeť, s detailmi jej pohlavných orgánov, bez ohľadu na to, že fotky a videá po ich vzhliadnutí viacerými osobami vymazali. Vyhotovené snímky zverejnili na sociálnej sieti Facebook a ukazovali ich v pohostinstve, preto motív ich konania bolo nutné vyvodiť zo samotnej povahy trestného skutku. Pri trestných činoch uvedených v obžalobe (podľa § 368 a § 369 Trestného zákona) sa ani nevyžaduje, aby u páchatela, alebo u iných osôb, teda obžalovaných, došlo k sexuálnemu vzrušeniu. Vyhotovenie fotografií a videí a ich následné rozširovanie nemá iný ako sexuálny význam.

Prokurátorka poukázala aj na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011 /93 EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SW, konkrétne na jej článok 2 písmeno c).

Ďalej argumentovala tým, že poškodená bola maloletá obeť. O jej veku mali obžalovaní pred spáchaním trestnej činnosti vedomosť. Nepopreli to, pričom vypočutí svedkovia túto skutočnosť potvrdili. Maloletú všetci v obci poznali, nielen zo školy, ale z rôznych spoločenských podnikov, podujatí a podobne. To, že obžalovaní zneužili jej stav bezbrannosti, vysoký stav opitosti, (bola pre nich ešte ľahšou korisťou), v rámci ukojenia svojich sexuálnych, až zvrhlých chŕťok, ktoré na nej praktizovali, zvýšil stupeň

nebezpečnosti ich konania. Skutočnosť, že po zverejnení stôp, zanechaných v elektronickom svete - mobil, fotky, videá, Facebook dohnali maloletú až k suicídneho konaniu. Ak okresný súd nevzhladol v konaní obžalovaných zákonné znaky skutkovej podstaty trestných činov podľa § 368 a § 369 Trestného zákona, nebránilo mu prípadne prekvalifikovať konanie oslobodených obžalovaných podľa inej skutkovej podstaty trestného činu pri zachovaní podstatných znakov skutkovej vety obžaloby, napr. podľa § 341 odsek 1 Trestného zákona - neprekazenie trestného činu a § 371 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona - ohrozovanie mravnosti, ktoré skutkové podstaty pred vyhlásením oslobodzujúceho rozsudku zostali okresným súdom nepovšimnuté.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadrili obžalovaní ml. C. K., J. U. a Y. W. tak, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ich vina. Zotrvali na tom, že nevyrábali a ani nerozširovali detskú pornografiu za účelom vyvolania sexuálneho upokojenia iných osôb a nebolo to preukázané ani inými svedeckými výpoveďami. Zo znaleckého dokazovania MUDr. Ivana André, PhD., MHA vyplynulo, že dané fotografie nebolo možné označiť ako detský pornografický materiál. Z dokazovania nevyplývalo, že obžalovaní nadväzovali kontakt s poškodenou za účelom získania jej dôvery, aby potom došlo k vyhotovovaniu fotografických záberov jej nahého tela. Nebolo preukázané, že by obžalovaní naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Nedopustili sa ani trestných činov ohrozovania mravnosti podľa § 371 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a neprekazenie trestného činu podľa § 341 odsek 1 Trestného zákona z dôvodu, že k trestnosti tohto trestného činu je potrebné úmyselné zavinenie. V tejto súvislosti poukázali na výpovede obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W. vykonaných na hlavnom pojednávaní 19. februára 2018. Navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Prokurátorka sa k odvolaniu X. T. vyjadrila tak, že s právnym názorom obžalovaného nesúhlasí v tom smere, že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo preukázané spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, respektíve obžalovanými tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Poukázala na zarážajúcu zmenu postoja obžalovaného, pričom k popieraniam trestnej činnosti došlo z jeho strany až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku 5. novembra 2018. Išlo o účelovosť jeho správania a postoje v nadväznosti na uložený represívny trest odňatia slobody, ktorý bol však nepochybne zákonný. Tiež nesúhlasí s tvrdením o porušení práva obžalovaného v trestnom konaní v súvislosti s § 89 odsek 1 Trestného poriadku. Námitka nezákonného procesného postupu, ku ktorému malo dôjsť podľa názoru obhajoby pri zaistení dôkazov (mobilné telefóny, počítačové dáta, súbory, atď.) nebola absolútne opodstatnená, pretože doposiaľ takýto postup ani jeden z obvinených nenamietal (ani počas prípravného konania), pričom mobilné telefóny všetci obvinení odovzdali orgánom činným v trestnom konaní dobrovoľne, za súhlasného vyjadrenia podpísaním zápisníc, kriticky si uvedomujúc svoje protiprávne konanie. V konaní policajtov pri výzve adresovaných obvineným nebol ani náznak priameho alebo nepriameho donútenia. Jednoduché vydanie alebo strpenie odňatia veci alebo iných objektívnych dôkazov nie je v rozpore s právom osoby neprispievať k vlastnému obvineniu. V okolnostiach individuálneho prípadu treba vždy skúmať pri hodnotení porušenia resp. dodržania práva mlčať, či vydať dôkaz, aj verejný záujem a nevyhnutnosť zákroku orgánu verejnej moci. V danej trestnej veci policajti v žiadnom prípade nenútili obvinených na vydanie veci, ale vyzvali ich na dobrovoľné vydanie veci podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku a poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Tdo 18/2015. Okrem toho, ak boli toho názoru, že skutočnosti uvedené v zápisnici z prípravného konania o vydaní veci nezodpovedajú skutočnosti, t. j. ak boli toho názoru, že k vydaniu veci (mobilné telefóny s ich obsahom) boli donútení, mohli podpísanie zápisnice odmietnuť, čo však neučinili (poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 309/2013. Žiadny z obžalovaných, ani X. T. nezákonnosť postupu polície pri svojom obvinení nenamietali, hoci sťažnosti proti obvineniu podali z dôvodu, že sa bránili, že nenatáčali ani nerozširovali detskú pornografiu, aj napriek tomu, že aktívne, alebo pasívne participovali pri natáčaní videa a vyhotovovaní fotiek zo zvrátených sexuálnych praktík s poškodenou. Bol to práve obžalovaný X. T., ktorý aktívne vykonával na poškodenej (ktorá bola nepochybne a preukázateľne značne pod vplyvom alkoholu, až nevníma, čo potvrdili všetci obvinení aj všetci vypočutí svedkovia) zvrátené sexuálne praktiky. Podané odvolanie obžalovaného považovala prokurátorka preto za účelové, so snahou o zmiernenie trestu, ktorý mu bol uložený a navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 23. apríla 2019.

Za účelom prejednávania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 22. septembra 2020, ktorého sa zúčastnil obžalovaný K. P. s jeho obhajcom JUDr. Petrom Schmidlom, obžalovaní ml. C. K., J. U., Y. W. a ich spoločná obhajkyňa JUDr. Ing. Elena Divko, obhajkyňa JUDr. Svetla Machová (za neprítomného obžalovaného X. T., ktorý požiadal konať v jeho neprítomnosti) a prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava. Poškodená ani jej splnomocnené zástupkyne PhDr. Janka Šípošová a JUDr. Lucia Anovčinová sa napriek vykázanému doručeniu nedostavili, preto krajský súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí podľa § 326 odsek 5 Trestného poriadku doplnil prečítaním listinných dôkazov. Konkrétne oboznámil list obžalovaného K. P. zo 17.9.2019 adresovaný poškodenej, v ktorom sa jej za svoje konanie ospravedlnil a oznámil jej, že jej nahradí škodu v rozsahu uloženom v napadnutom rozsudku a oboznámený bol aj poštový poukaz z 1. októbra 2019 z ktorého vyplynulo, že obžalovaný K. P. zaplatil poškodenej sumu 4.782 eur. Ďalej krajský súd na žiadosť obhajoby oboznámil pripojený vyšetrovací spis OR PZ OKP Senica ČVS:ORP-66/VYS-SE-2019 z ktorého bolo zistené, sa viedlo ďalšie trestné konanie voči iným podozrivým pre skutok z 20. februára 2019 právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona, kde obeťou mala byť opäť poškodená, ktorá si stav bezbrannosti mala privodiť požitím dosiaľ nezisteného množstva alkoholu prípadne inej návykovej látky. Trestné stíhanie vo veci bolo právoplatne zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku s tým, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na záver oboznámil krajský súd čítaním aktualizované správy a relácie na oboch obžalovaných. Iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

Po prednesení správy o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť a doplnení dokazovania sa pristúpilo ku konečným návrhom. Prokurátorka navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v plnom rozsahu (aj s prihliadnutím na uplatnenie náhrady škody) a vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie. Obžalovaný K. P. s jeho obhajcom JUDr. Petrom Schmidlom navrhli vrátiť vec okresnému súdu na opätovné doriešenie, pričom obžalovaný K. P. oľutoval svoje správanie a ospravedlnil sa poškodenej. Obhajkyňa JUDr. Svetlana Machová sa v celom rozsahu pridrжала písomne podaného odvolania. Obhajkyňa JUDr. Ing. Elena Divko navrhla odvolanie prokurátorky podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaní ml. C. K., J. U., Y. W. sa poškodenej ospravedlnili a pridržali sa návrhu ich obhajkyne.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je nedôvodné, no odvolania obžalovaných sú dôvodné vo vzťahu k výroku o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o vine obžalovaných K. P. a X. T. a o výrok o oslobodení spod obžaloby vo vzťahu k obžalovaným ml. C. K., J. U. a Y. W., krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy v súlade s ust. § 2 odsek 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správnym právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Podľa názoru krajského súdu je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu, ako bol zistený na hlavnom pojednávaní a krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, preto si odôvodnenie v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje bez potreby ho opakovať (okrem odôvodnenia vzťahujúceho sa k výroku o trestoch).

K odvolacím námietkam obžalovaného X. T.

K odvolacej námietke o nepreukázaní viny krajský súd uvádza, že jeho vina bola v konaní bez pochybností preukázaná okrem jeho vlastnej výpovede, v ktorej sa ku skutku priznal, výpoveďami ďalších obžalovaných K. P., mal. C. K., J. U., Y. W., výpoveďami svedkov W. W., G. J., O. L., L. X., ale aj vyhotovenými fotografiami (napr.: č. l. 327-342 spisu) a videom.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku týkajúcu sa viny, k nej krajský súd uvádza, že z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že na poškodenej obžalovaný vykonával iné sexuálne praktiky a zasahoval tak do telesnej integrity obeť, nakoľko manipuloval s jej pohlavnými orgánmi. Objektívna stránka trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 2 Trestného

zákona bola naplnená tým, že obžalovaný X. T. poškodenej rozťahoval nohy, ohmatával ju na rôznych miestach holého tela, do vagíny jej strkal baterku, vyzliekol sa a učupil sa nad ňou a holým zadkom sa nad hlavou maloletej trel o jej tvár. V rámci objektívnej stránky tohto trestného činu nie je dôležité, či došlo k sexuálnemu uspokojeniu páchatel'a, resp. čo i len k jeho vzrušeniu. To, že u obžalovaného sa v čase spáchaní skutku jednalo o opitost' jednoduchú klinicky stredne ťažkého stupňa a jeho schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená, nemôže založiť beztrestnosť takéhoto konania, nakoľko sa do tohto stavu opitosti priviedol obžalovaný sám a dobrovoľne. Krajský súd však túto skutočnosť zohľadnil pri ukladaní trestu, nakoľko zo znaleckého posudku MUDr. Júlie Halmovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 14/2016 vyplynulo, že iba touto alkoholovou opojenosťou bolo v inkriminovanom čase ovplyvnené konanie obžalovaného. Požitý alkohol odbrzdil zábrany, ktoré sú inak u obžalovaného dostatočne rozvinuté a znížil schopnosť obžalovaného ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho spoločenskú nebezpečnosť.

Subjektívna stránka tohto trestného činu bola taktiež naplnená, nakoľko obžalovaný vedel, že ide o osobu mladšiu ako 18 rokov, ktorá v čase skutku bola uvedená do stavu bezbrannosti. Napriek tomu sa dotýkal tela poškodenej. Nikto ho k tomu nenútil, ani mu iná osoba fyzicky nevedla ruky k tomu, aby obchytkával poškodenú, ale tak činil z vlastnej vôle. Nezačal obchytkávať a vykonávať sexuálne praktiky

na inej osobe v miestnosti, ale vykonával ich práve na poškodenej. Z tohto dôvodu považoval aj krajský súd jeho úmysel jednoznačne v konaní za preukázaný.

K odvolacej námietke ohľadom nedodržania ust. § 89 odsek 1 Trestného poriadku pri zaistení dôkazov, na základe ktorých bola jeho vina vyslovená (počítačové údaje vo forme grafických a video súborov, prevádzkové údaje a dáta z mobilných telefónov) krajský súd uvádza, že v zápisnici z 2. februára 2016 (č. I. 32-33 spisu) obžalovaný jednoznačne uviedol, že nevyužíva svoje právo odoprieť výpoveď, bude vypovedať bez obhajcu, chce spolupracovať a mobilný telefón dobrovoľne vydáva príslušníkom polície, čo potvrdil svojim podpisom na č. I. 33 spisu.

Zo zápisnice o výsluchu zadržaného Y. W. (č. I. 22-23 spisu) vyplynulo, že tento chcel jednoznačne spolupracovať s políciou a obsah videa vydal príslušníkom polície, čo potvrdil svojim podpisom zápisnice. Obžalovaný J. U. v zápisnici o výsluchu z 2. februára 2016 (č. I. 24-25 spisu) uviedol, že s políciou chce spolupracovať a mobilný telefón dobrovoľne vydáva príslušníkom polície. Obžalovaný ml. C. K. v zápisnici z 2. februára 2016 (č. I. 26-27 spisu) uviedol, že je ochotný spolupracovať s políciou v maximálnej miere, aj keď vie a bol poučený, že je vystavený trestnému stíhaniu a políciou poskytne v plnej miere prístup do jeho profilu, odkiaľ je možné fotky stiahnuť.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že spomínaný obžalovaný dobrovoľne poskytl informácie k prešetrovanému skutku s tým, že vyslovene uviedli, že chcú spolupracovať s políciou. Všetci obžalovaní ku skutku vypovedali po tom, ako boli poučení, z čoho sú podozriví. Orgány činné v trestnom konaní ich nevyzývali na vydanie vecí dôležitých pre trestné konanie, nakoľko oni sami od seba chceli tieto veci dobrovoľne poskytnúť v rámci spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní, teda nemožno hovoriť o porušení ustanovenia § 89 odsek 1 Trestného poriadku. Takéto dobrovoľné konanie obžalovaných bolo preukázané zo spomínaných zápisníc, pričom jednoznačne boli poučení o tom, z čoho sú podozriví.

K odvolacím námietkam, že v súčasnosti dochádza k poklesu vekovej hranice, pri ktorej mladiství, či dokonca maloletí začínajú sexuálne žiť, krajský súd uvádza, že ide o námietku právne irelevantnú. Ust. § 200 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona poskytuje ochranu deťom, pričom dieťaťom sa podľa § 127 odsek 1 Trestného zákona rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak Trestný zákon neustanovuje inak. Z tohto dôvodu aj keď mala poškodenej 17 rokov ešte stále patrila do kategórie osôb v zmysle § 127 odsek 1 Trestného zákona, o čom obžalovaný preukázateľne vedel.

K odvolacím námietkam obžalovaného K. P.

K námietkam obžalovaného K. P. týkajúcich sa jeho viny je potrebné uviesť, že aj jeho vina bola v konaní jednoznačne preukázaná už vyššie spomínanými dôkazmi. To, že poškodenej tvrdí, že si na skutok nepamätá, nezakladá pochybnosti o vine obžalovaných. Ak by to totiž aj stratu pamäti predstierala, nič to nemení na tom, že obžalovaní sa skutku dopustili, nakoľko to bolo preukázané inými dôkazmi (výpoveďami obžalovaných K. P., X. T., mal. C. K., J. U., Y. W. a výpoveďami svedkov). To, či poškodenej často požíva alkohol alebo máva sexuálny styk s rôznymi partnermi je vo vzťahu k prejednávaniu skutku bezpredmetné, pretože jej povest' nie je okolnosťou, ktorá by mohla ospravedlniť protiprávne konanie obžalovaných.

Z výpovedí obžalovaných, svedkov, fotografií a videa bolo tiež jasne preukázané, že poškodenej sa nachádzala v stave bezbrannosti a dohady o tom, že ak by v takom stave nebola, tak by so sexuálnymi aktivitami súhlasila, sú ničím nepodložené tvrdenia obhajoby, ktorými sa nekriticky snaží ospravedlniť správanie obžalovaného K. P. Tvrdenia obhajoby o tom, že bola pri vedomí, pretože vzdychala, neboli preukázané žiadnym dôkazom, nakoľko ani svedok W. W. túto skutočnosť vo svojej výpovedi nevedel s istotou potvrdiť. K bezbrannosti poškodenej a dôkazmi, ktorými bol tento stav preukázaný, sa dostatočne podrobne zaoberal už okresný súd, preto tieto tvrdenia krajský súd nebude opakovať a v celom rozsahu na ne odkazuje. K tomu len dodáva, že vykonanie navrhovaného dôkazu - ďalšieho znaleckého skúmania osoby poškodenej, by bolo vzhľadom na dôkaznú situáciu absolútne nadbytočné. Požívanie alkoholu inými obžalovanými a svedkami tohto skutku nemalo vplyv na vnímanie a následné reprodukovanie priebehu skutku, ku ktorému došlo, pretože títo vo svojich výpovediach nezávisle od seba aj napriek požitému alkoholu zhodne reprodukovali podstatné skutočnosti o priebehu celého skutku, pričom ich výpovede potvrdzovali fotografie a video. Preto sa tiež nemožno stotožniť s tvrdením obhajoby v tom smere, že video a fotografie zachytávajú len vytrhnuté čiastkové okamžiky skutku.

K odvolacej námietke obžalovaného týkajúcej sa porušenia ust. § 55 odsek 2 Trestného zákona krajský súd uvádza, že nakoľko išlo o osoby zadržané, teda bola obmedzená ich osobná sloboda, bolo potrebné vykonávať procesné úkony s týmito osobami prednostne, a to aj vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, aby tak nedošlo k zmareniu trestného konania a zabezpečeniu dôkazov. Z týchto dôvodov nedošlo k porušeniu ust. § 55 odsek 2 Trestného zákona, ak bol výsluch obžalovaného vykonaný 2. februára 2016 o 23.15 hod. Existovali na to odôvodnené okolnosti.

Námietky obžalovaného K. P. týkajúce sa postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali konať v rozpore s § 89 odsek 1 Trestného poriadku, sa krajský súd vyjadril v rámci odvolacích námietok obžalovaného X. T.. Keďže ide o totožné námietky, krajský súd na túto argumentáciu odkazuje bez potreby ju na tomto mieste opakovať.

Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď nerozhodol o oslobodení obžalovaných K. P. a X. T. spod obžaloby pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a pre zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, nakoľko obžalovaní na základe toho istého skutku, ktorým mali podľa obžaloby spáchať uvedené trestné činy, boli uznaní za vinných zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Z tohto dôvodu mohlo dôjsť len ku vypusteniu právnej kvalifikácie, ale nie k oslobodeniu tak, ako to bolo pri obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W.. Z prezentovaných dôvodov vyhodnotil krajský súd túto odvolaciu námietku ako nedôvodnú.

K odvolacím námietkam prokurátorky

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátorky, tu v prvom rade krajský súd konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dal podrobnú odpoveď na otázku, prečo konanie obžalovaných naplnilo zákonné znaky zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona resp. zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Krajský súd s predmetnou argumentáciou stotožňuje a v podrobnostiach na ňu odkazuje rovnako, ako na okresným súdom citované uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2014, sp. zn. 23To/83/2014, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 3/2018 pod poradovým číslom 28.

Aj podľa názoru krajského súdu nebola vykonaným dokazovaním preukázaná subjektívna stránka zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona vo vzťahu ku všetkým obžalovaným. Absentoval motív, ktorým je v tomto prípade to, že vyhotovené fotografie alebo video malo smerovať k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby. Nebolo pochyb tak ako to tvrdí prokurátorka, že fotografie a video boli vytvorené a rozširované, ale nebolo preukázané, že ich obžalovaní vyhotovili v takom úmysle ako si to vyžadovali obžalobou uvádzané trestné činy. Dokonca ani prokurátorka vo svojom odvolaní neuviedla žiadny dôkaz preukazujúci motív obžalovaných. Uviedla len jej domnienky plynúce z charakteru spáchanej trestnej činnosti.

Aj keď fotografie a video nepopierateľne zasiahli do súkromia poškodenej, nebolo bez pochybností preukázané, že by boli obžalovanými vyhotovené za účelom vyvolania sexuálneho uspokojenia inej osoby. Z vykonaného dokazovania možno vyvodit' záver, že išlo o bujarú, neviazanú i keď absolútne nevhodnú a nemorálnu zábavu obžalovaných pod vplyvom alkoholu, ale rozhodne nie s cieľom vyvolať či už sexuálne uspokojenie obžalovaných alebo iných osôb, ktorým boli tieto fotky a video distribuované. Z viacerých výpovedí obžalovaných a svedkov bolo preukázané, že snímky sa im zdali nechutné a nevhodné, čo je opakom toho, čo podľa prokurátorky mali tieto snímky u obžalovaných a svedkov vyvolávať. Rovnako krajský súd nesúhlasí s tvrdením prokurátorky, že vyhotovenie takýchto fotografií a videa mohlo mať len jediný a to sexuálny motív, nakoľko v tomto prípade mohlo ísť aj len o výrazne nevhodne zvolený vulgárny až šikanózný spôsob zábavy obžalovanými, ktorí boli v tom čase pod vplyvom alkoholu. Podľa názoru krajského súdu boli fotografie a videá vyhotovené primárne s cieľom obžalovanú neskôr v očiach jej okolia resp. komunity difamovať (znevážiť, ponížiť ju, poškodiť jej povesť), k čomu nepochybné aj došlo a viedlo to poškodenú až k pokusu o samovraždu.

Dôležité v tomto smere je tiež poukázať na fakt, že ust. § 132 odsek 4 Trestného zákona (účinného od 1. júla 2016 do 31. decembra 2016) detskou pornografiou rozumelo zobrazenie skutočnej alebo predstieranej súložie, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného sexuálneho styku s dieťaťom alebo osobou vyzerajúcou ako dieťa alebo zobrazenie obnažených častí tela dieťaťa alebo osoby vyzerajúcej ako dieťa smerujúce k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby.

Cit. ust. bolo opakovane novelizované a v súčasnosti platné znenie ust. § 132 odsek 4 Trestného zákona detskou pornografiou rozumie zobrazenie skutočnej alebo predstieranej súložie, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného sexuálneho styku s dieťaťom alebo osobou vyzerajúcou ako dieťa alebo zobrazenie obnažených častí tela dieťaťa alebo osoby vyzerajúcej ako dieťa určené na sexuálne účely.

Jednoduchým porovnaním je evidentné, že došlo k zmene určenia takého zobrazenia (vyvolanie sexuálneho uspokojenia inej osoby, po novele na sexuálne účely). Z dôvodových správ k novelám cit. ust. Trestného zákona vyplýva, že k týmto zmenám došlo práve pre aplikačné problémy v praxi a potrebe dôslednejšie bojovať proti tomuto druhu trestnej činnosti.

Prokurátorka v odvolaní nemiestne poukazovala na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011 /93 EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii. Táto smernica nemala a nemá priamy účinok na území Slovenskej republiky, vyžadovala sa jej transpozícia do vnútroštátneho práva. Nesprávna resp. nepresná transpozícia smernice nemôže ísť obžalovaným na ľarchu. V tomto smere platí ústavný imperatív, že niet trestného činu bez zákona (z lat. nullum crimen sine lege).

Vzhľadom k uvedenému aj krajský súd dospel k záveru, že konaním obžalovaných neboli naplnené všetky zákonné znaky trestného činu uvedeného v odvolacích námietkach prokurátorky z dôvodu nedostatku subjektívnej stránky, preto okresný súd postupoval správne, keď obžalovaných ml. C. K., J. U. a Y. W. oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku, pretože skutok nebol trestným činom. U obžalovaných K. P. a X. T. došlo k vypusteniu tejto právnej kvalifikácie pri uznaní ich viny podľa iného ustanovenia Trestného zákona.

Skutok taktiež nebolo možné prekvalifikovať na iný trestný čin, či už ako neprekazenie trestného činu podľa § 341 odsek 1 Trestného zákona alebo ohrozovanie mravnosti podľa § 371 odsek, odsek 2 Trestného zákona, pretože by nebola zachovaná jednota skutku. Tá je zachovaná vtedy, ak je daná totožnosťou buď konania alebo následku, prípadne oboch zložiek, a to aspoň v časti. O taký prípad v prejednávanej veci nejde, nakoľko skutková veta obžaloby ani náznakom neobsahovala opis takého konania, či následku, ktoré by boli aspoň sčasti subsumovateľné pod skutkové podstaty trestných činov uvádzaných prokurátorkou v odvolaní.

K zmeneným výrokom o trestoch u obžalovaných K. P. a X. T.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu obžalovaným K. P. a X. T., v dôsledku čoho obom obžalovaným uložil neprimerane prísne tresty.

Pokiaľ ide o tresty, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ich ukladanie.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery

trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, že v tomto smere žiadne pochybenia nezistil, keď okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o treste.

Krajský súd u obžalovaných zistil nielen poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život (§ 36 písmeno j) Trestného zákona), ale aj poľahčujúcu okolnosť, že sa priznali k spáchaniu a úprimne oľutovali (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) ten trestný čin, za ktorí boli obaja odsúdení. Je potrebné zdôrazniť, že obaja sa nepriznávali len k tej trestnej činnosti, spod ktorej boli nakoniec oslobodení, čo je potrebné vyhodnotiť ich prospech. Nepriznaním tejto poľahčujúcej okolnosti preto okresný súd porušil Trestný zákon. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných, tieto krajský súd posúdil len ako súčasť ich obhajobnej argumentácie, bez priameho vplyvu na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

V konaní pred krajským súdom obžalovaným pribudla aj ďalšia poľahčujúca okolnosť a síce, že sa pričínili o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradili spôsobenú škodu v rozsahu, v akom k tomu boli zaviazaní odsudzujúcim rozsudkom. Hoci spomínanú škodu nahradil obžalovaný K. P., túto poľahčujúcu okolnosť priznal krajský súd obom obžalovaným, keďže aj k náhrade škody boli zaviazaní spoločne a nerozdielne, pričom je ich vecou, ako sa medzi sebou vyrovnajú. U obžalovaných ani krajským súdom nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností správne okresný súd skonštatoval potrebu aplikovať § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížiť tak hornú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Trestná sadzba po jej úprave tak bola v rozmedzí od 7 rokov do 12 rokov a 4 mesiacov.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Krajský súd na základe dokazovania vykonaného čo do výrokov o trestoch zistil, že obžalovaní X. T. a K. P. dosiaľ neboli súdne trestaní, že sú z miesta bydliska hodnotení kladne, požívajú dobrú povesť a neboli riešení v komisii pre ochranu verejného poriadku. Taktiež z pracovných posudkov na obžalovaných bolo zistené, že majú stabilné zamestnanie, že v práci sú svedomití, spoľahliví, bezproblémoví a celkovo kladne hodnotení. Z dokazovania vykonaného v rámci odvolacieho konania bolo ďalej zistené, že nielen pred spáchaním skutku, ale ani potom (do konania verejného zasadnutia na odvolacom súde) sa nedopustili žiadneho trestného činu, ani priestupku, obaja sú naďalej zamestnaní a vedú riadny život.

Reflektujúc na fakt, že sa obaja obžalovaní k protiprávnemu konaniu (za ktoré boli odsúdení) priznali a úprimne ho oľutovali, že sa poškodenej ospravedlnili a nahradili jej škodu v rozsahu určenom okresným súdom, posudzujúc dôsledne samotné okolnosti prípadu, dospel krajský súd k záveru, že zo strany obžalovaných išlo o ojedinelý exces (vybočenie) z inak riadne vedeného života. Konanie obžalovaných možno označiť ako mladícku nerozvážnosť, pod ktorú sa vo veľkej miere podpísalo požívanie alkoholických nápojov, pričom bujará zábava vyvrcholila až do spáchania trestného činu. Podľa názoru krajského súdu obžalovaní nie sú natoľko kriminálne narušené osoby, aby bolo potrebné na nich dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody čo i len na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Takýto trest by bol pre oboch obžalovaných, ktorí sa ani pred skutkom a ani po skutku, od ktorého uplynulo už bezmála päť rokov, žiadnej inej trestnej činnosti nedopustili, neprimerane prísny. Podľa názoru krajského súdu účel trestu u oboch obžalovaných a zabezpečenie ochrany spoločnosti splní aj trest kratšieho trvania, preto krajský súd pristúpil k aplikácii ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona a obom obžalovaným mimoriadne znížil tresty pod dolnú hranicu trestnej sadzby súc viazaný obmedzením vyjadreným v ust. § 39 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, v zmysle ktorého nemohol obžalovaným uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd obom obžalovaným uložil tresty odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorých výkon im podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odložil a obom im určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v maximálnom možnom rozsahu na 5 (päť) rokov. Pre posilnenie účelu trestu krajský súd obom obžalovaným uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky v skúšobnej dobe, keďže ich konanie bolo v značnej miere ovplyvnené práve konzumáciou

alkoholu. Súčasne im uložil aj povinnosť podrobiť sa v priebehu plynutia skúšobnej doby psychoterapii za účelom redukcie nevhodného sexuálneho konania, aby sa v budúcnosti už podobného konania nedopustili. Okrem toho im uložil aj povinnosť dostavovať sa pravidelne počas skúšobnej doby jedenkrát za štyri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Trnave s miestnom výkonu na Okresnom súde Skalica. Takto uložený trest považoval krajský súd za primeraný a spravodlivý, ktorý zároveň splní tak funkciu individuálnej, ako generálnej prevencie.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd odvolaniam obžalovaných, keďže dospel k záveru, že v časti mali svoje opodstatnenie, vyhovel a postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným a krajským súdom to umožňovali.

Odvolanie prokurátorky krajský súd ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.